

## § 3.

Den private Broeier, der efter de foregaaende Paragrapher sættes ud af Besiddelsen af Broen, erholder Erstatning for det ham derved forvoldte virkelige Tab.

## § 4.

Forinden 1ste Januar 1859 bliver for de Broer, der til den Tid endnu ikke ere overleverede til Communerne, efter Reglerne i §§ 8, 9 og 10 at fastsætte det Gjennemsnitsbeløb, hvortil Bropengene efter Fradrag af Befosningen ved disses Opkrævning kan ansættes, og bliver den saaledes udfundne Sum ved Broens senere Indløsning at beregne som Bropengenes aarlige Værdi. Derhos er Amtsraadet berettiget til saavel for Broer paa mindre Landeveie som Biveie at bestemme, at Bropengenes Opkrævning bortfalder fra det nævnte Tidsrum, imod at sammes ansatte aarlige Nettoværdi aarligt udbetales Broeieren af Amtsrepartitionsfondet.

Forfaaviddt Communen overtager Broen, er Amtsraadet berettiget til at forlange, at Broeieren endnu i et Tidsrum af indtil 10 Aar oppebærer Bropenge, imod at sammes Indtægtsoverskud afgaaer i Indløsningssummen med samme Beløb for hvert Aar, hvortil de ved Taxationen ere ansatte, dog under fornødent Hensyn til Rentetab.

Derhos kan Amtsraadet ogsaa efter Broens Indløsning, dersom det skulde foretrække Saadant, bortforpagte Bropengene i et Tidsrum af indtil 10 Aar.

## § 5.

Enhver Ider er, forinden Broen overleveres til Communen, berettiget til at betale Brofornet med Penge, beregnet efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Capitelstart, der gaae nærmest forud for Begjæringen herom.

Han har da at gjøre Anmeldelse herom til Broeieren og Amtsforvalteren i det Stattes oppebørselsdistrikt, hvori han boer, og aarligt indbetale Beløbet, hvilket Amtsforvalteren beregner, samtidigt med Skatterne paa Amtstuen, hvor Broeieren hæver det.

Ansættelsen i Penge bliver usforanderlig for Fremtiden og kan ikke atter omgjøres til en

Ydelse i Korn, ligesom der heller ikke paa anden Maade kan bestemmes nogen ny Brofornsydelse.

## § 6.

I de Tilfælde, hvor Berettigelse til at opkræve Broforn, maa ansees hjemlet ved et reelt Privilegium, skal enhver Ider, naar Broen overtages af Communen, afløse sin Forpligtelse til at yde Broforn eller det derfor efter § 5 fastsatte Pengevederlag mod eengang for alle at erlægge en Sum, der svarer til det 25 dobbelte deraf; og bliver Værdien af det Broforn, han aarligen har at yde, beregnet efter Capitelstarten for de 10 Aar, der gaae nærmest forud for Afløsningen.

For Ideren i den Commune, der overtager Broen, bliver dog at afforte i denne Aflosningssum et forholdsmæssigt Beløb, saafremt de ved Communens Overtagelse af Broen komme til at tage Deel i Indløsningssummen eller den fremtidige Vedligeholdelse af den. Dette Beløb bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af de ved Retten udmeldte Skjønsmænd (§ 8). Indenrigsministeriet kan paa Idernes Andragende meddele Samtykke til, at Aflosningssummens Erlæggelse fordeles paa et Tidsrum af indtil 5 Aar.

Er der Fæstere mellem disse, paaligger det Eierne af Fæststederne at udrede Udlosningssummerne, som Fæsterne for deres Fæstetid forrente med 4 pCt. om Aaret.

I de Tilfælde, hvor derimod Berettigelsen til at oppebære Broforn, kun kan ansees hjemlet ved et reent personligt Privilegium, er Iderne, naar Broen overtages af Communen, kun pligtige at svare efter Amtsraadets Bestemmelse et aarligt Pengevederlag, beregnet som i § 5, indtil Bevillingen udløber.

Den Brofornydelse, som har fundet Steb ikkun i 5 Aar, førend Broen overleveres til Communen, bortfalder uden Aflosningssum.

## § 7.

Alle personlige Rettigheder til at oppebære Broforn eller Bropenge til Broer paa Hovedlandeveiene, de mindre Landeveie eller offentlige Biveie ophøre, saasnart den Person, paa hvis Navn Bevillingen lyder, afgaaer